

Căpitan: MIHAIL POLIHOVNIAC

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFON

Directia	2.31.13	Administ.	2.31.09
Secr.	2.31.19	Publicitate și abo-	
Redacția	2.31.18	namente	2.31.05
Spert	2.31.14	Depozitari	2.31.14
Provincia	2.31.18	Tipografia	2.31.48

Director: PAVEL COSTIN DELEAMU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTEASOCIATIUN
818111

Miercuri 22 Ianuarie 1941

ABONAMENTE:

IN TARA:	IN STRAINATATE:
1 an	1 an
6 luni	6 luni
3 luni	3 luni
1 luna	1 luna
Costul de exp.	Costul de exp.

Cont. no. 1804. Căminul poștal Nr. 9
Taxa de franc. plătit în numer. cont. aprob.
Dir. gr. P. Z. Nr. 8101/804 din 1940.

ZIAR DE LUPA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMATIE SI REPORTAJ

„Avem cu toții la dispoziția noastră cea mai formidabilă dinamică, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tankurile și mitralierele: ESTE PROPRIA NOASTRA CENUȘĂ!

Nici o putere din lume nu va putea evita prăbușirea atunci când se menține pe cenușa unor luptători viteji, căzuți pentru dreptate și Dumnezeu!

ION I. MOȚA
(Cranii de lemn)

Cântecul lebedei Uriașa manifestație legionară din Capitală Cine sunt, și ce vor

Discursul de la Glasgow ne arată că poporul britanic este copleșit pentru un declin istoric.

El face parte dintre popoarele unui, numit Occident care trebuie să moară.

Până la urmă, el trebuie să dispară ca forță istorică pentru că valorile spirituale nu mai sunt de partea lui.

Totuși sînt fals în sufletul lui pentru Era care se naște.

El este la marginea unei experiențe istorice. A dat, a spus, a explodat politic și istoric în trecut, atât cât i-au permis valorile spirituale ale concepției sale.

Astăzi el nu mai are nimic de spus lumii. Partitura este cunoscută, arile vechi, vocea bătrână.

Și acum cînd concepția sa spirituală despre lume este depășită de alte valori spirituale, El numai are nici perspectiva politică, nici judecata realităților, nici știința mecanismului de forțe care să poată înfrînge dușmanul.

El pierde bătălia lumii.

Nimic, nimic nu mai are decât îndărătnicia în fața morții, refuzul disperat de a dispărea, printră jumătăți de măturare, înlocuirea pe poziții pe care le-a cucerit tot atât de definitivă ca și istoria.

Istoria însă se mișcă.

Vrem să stabilim astăzi un lucru, și să arătăm apoi o contradicție dramatică.

În virtutea unei evoluții inverse, se prăbușește în fața ochilor noștri, Imperiul englez.

Am vorbit de o evoluție inversă, a spiritului englez.

Care este aceasta?

Iată-o: Noi ortodoxii ne-am salvat întru dogmă, ne-am salvat credința și prin aceasta ființa noastră istorică și națională.

Poporul englez și-a salvat întru politică, și-a salvat numai organizarea națională și a rămas fără dogmă, și-a construit fără credință și cade astăzi, fiindcă este lipsit de substanță. Nu mai are de unde să-și hrănească o revoluție națională.

Primul lucru pe care vrem să îl stabilim este acesta:

Anglia își dăruiește forța ei istorică din epoca modernă, grație faptului că a fost la un moment dat expresia luptei naționalismului împotriva internaționalismului politic preexistent de biserică politică a catolicismului.

Acest moment s-a numit Londra împotriva Romei, adică națiunea engleză împotriva hegemoniei spirituale și politice a bisericii romane care trecea peste realitatea organică a Națiunilor pentru a asigura dominațiunea universală a Papilor.

Atunci, prin desființarea de Roma, națiunea engleză a încercat pe o realitate politică și spirituală care a dus-o din punct

de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aici a început a fi momentul european al Angliei, de aici a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de ne-doscris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de lăutara papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta? Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăduseră de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

„Încă din secolul XIII tot poporul știa că nu mai voia să aparțină Romei.

A fost desigur ca regele să taie legătura pentru separațiunea sa și să producă dintr-o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanicului de forțe, consacră expansiunea colonială.”

(Notând acestea după Honaton Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „Întău va veni o adăvărata cunoștință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandioasa și înecată să fie apăsarea sângelui pentru a aparține aceluia care vor fi urmașii „căile perfecte ale onoarei” (libertatea procedând din strictă îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desăvîși în lume creștind alte națiuni”.

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adăvărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, esită din biserică catolicismului, sărită dincolo de măsura și atomică). Anglia a devenit campiona libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germinul decadenței Imperiului britanic de azi.

Ele prind ca într-un cloște încrengu așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i noua valoare.

Le vom descoperi pe rând: „Întău va veni o veritabilă

Crisu Axente

S

alvarea echipajului vasului scufundat, este o lege în principiu admisă de marina de război a tuturor țărilor, și cea mai elementară datorită umană. Totuși, marina engleză a

de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aici a început a fi momentul european al Angliei, de aici a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de ne-doscris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de lăutara papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta? Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăduseră de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

Aseară la orele 8, a avut loc în Capitală o mare manifestație legionară de protest contra asasinării maiorului german de către un agent al Intelligence-Service-ului.

Unități compacte de legionari din toate organizațiile din Capitală s'au înconșinat și într-o ordine perfectă au parcurut Calea Victoriei și B-dul Carol, oprindu-se în fața Palatului, unde s'a întănat Imnul Regal, reînnoindu-se manifestațiile de omagiu, către Suveran.

Apoi coloanele legionare au pornit din nou pe Calea Victoriei.

În fața legăției Germaniei, manifestații au acclamat îndelung pe Führerul Adolf Hitler, strigând: „Trăiască Germania!”

„Heil Hitler!” „Trăiască armata germană!”

În fața legăției, se afla d. Comandant al „Bunei Vestiri”, Radu Mironovici, prefectul poliției Capitalei, înconjurat de d-nii Stelian Stănicel, secretar general al pref. de poliție, chestorilor I. Stăngă, Olteanu, Virgil Popa, etc.

Otașii germani, cași în clădirea aflată în fața legăției germane, și-au părăsit masa, au apărut la ferestre și au ieșit în stradă, salutând legionarele și acclamând, entuziasmiți, pe manifestații.

După terminarea manifestației, grupurile de legionari s'au îndreptat în liniște către sediile respective.

Aici, d. Florin Trifa, președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români, a arătat în câteva cuvinte rostul acestei manifestații.

S'a manifestat apoi călduros pentru N. S. Reged.

A fost desigur ca regele să taie legătura pentru separațiunea sa și să producă dintr-o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanicului de forțe, consacră expansiunea colonială.”

(Notând acestea după Honaton Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „Întău va veni o adăvărată cunoștință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandioasa și înecată să fie apăsarea sângelui pentru a aparține aceluia care vor fi urmașii „căile perfecte ale onoarei” (libertatea procedând din strictă îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desăvîși în lume creștind alte națiuni”.

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adăvărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, esită din biserică catolicismului, sărită dincolo de măsura și atomică). Anglia a devenit campiona libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germinul decadenței Imperiului britanic de azi.

Ele prind ca într-un cloște încrengu așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i noua valoare.

Le vom descoperi pe rând: „Întău va veni o veritabilă

Crisu Axente

S

alvarea echipajului vasului scufundat, este o lege în principiu admisă de marina de război a tuturor țărilor, și cea mai elementară datorită umană. Totuși, marina engleză a

de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aici a început a fi momentul european al Angliei, de aici a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de ne-doscris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de lăutara papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta? Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăduseră de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

„Încă din secolul XIII tot poporul știa că nu mai voia să aparțină Romei.

A fost desigur ca regele să taie legătura pentru separațiunea sa și să producă dintr-o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanicului de forțe, consacră expansiunea colonială.”

(Notând acestea după Honaton Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „Întău va veni o adăvărată cunoștință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandioasa și înecată să fie apăsarea sângelui pentru a aparține aceluia care vor fi urmașii „căile perfecte ale onoarei” (libertatea procedând din strictă îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desăvîși în lume creștind alte națiuni”.

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adăvărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, esită din biserică catolicismului, sărită dincolo de măsura și atomică). Anglia a devenit campiona libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germinul decadenței Imperiului britanic de azi.

Ele prind ca într-un cloște încrengu așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i noua valoare.

Le vom descoperi pe rând: „Întău va veni o veritabilă

Crisu Axente

S

alvarea echipajului vasului scufundat, este o lege în principiu admisă de marina de război a tuturor țărilor, și cea mai elementară datorită umană. Totuși, marina engleză a

de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aici a început a fi momentul european al Angliei, de aici a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de ne-doscris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de lăutara papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta? Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăduseră de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

„Încă din secolul XIII tot poporul știa că nu mai voia să aparțină Romei.

A fost desigur ca regele să taie legătura pentru separațiunea sa și să producă dintr-o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanicului de forțe, consacră expansiunea colonială.”

(Notând acestea după Honaton Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „Întău va veni o adăvărată cunoștință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandioasa și înecată să fie apăsarea sângelui pentru a aparține aceluia care vor fi urmașii „căile perfecte ale onoarei” (libertatea procedând din strictă îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desăvîși în lume creștind alte națiuni”.

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adăvărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, esită din biserică catolicismului, sărită dincolo de măsura și atomică). Anglia a devenit campiona libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germinul decadenței Imperiului britanic de azi.

Ele prind ca într-un cloște încrengu așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i noua valoare.

Le vom descoperi pe rând: „Întău va veni o veritabilă

Crisu Axente

S

alvarea echipajului vasului scufundat, este o lege în principiu admisă de marina de război a tuturor țărilor, și cea mai elementară datorită umană. Totuși, marina engleză a

de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aici a început a fi momentul european al Angliei, de aici a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de ne-doscris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de lăutara papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta? Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăduseră de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

„Încă din secolul XIII tot poporul știa că nu mai voia să aparțină Romei.

A fost desigur ca regele să taie legătura pentru separațiunea sa și să producă dintr-o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanicului de forțe, consacră expansiunea colonială.”

(Notând acestea după Honaton Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „Întău va veni o adăvărată cunoștință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandioasa și înecată să fie apăsarea sângelui pentru a aparține aceluia care vor fi urmașii „căile perfecte ale onoarei” (libertatea procedând din strictă îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desăvîși în lume creștind alte națiuni”.

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adăvărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, esită din biserică catolicismului, sărită dincolo de măsura și atomică). Anglia a devenit campiona libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germinul decadenței Imperiului britanic de azi.

Ele prind ca într-un cloște încrengu așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i noua valoare.

Le vom descoperi pe rând: „Întău va veni o veritabilă

Crisu Axente

S

alvarea echipajului vasului scufundat, este o lege în principiu admisă de marina de război a tuturor țărilor, și cea mai elementară datorită umană. Totuși, marina engleză a

de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aici a început a fi momentul european al Angliei, de aici a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de ne-doscris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de lăutara papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta? Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăduseră de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

„Încă din secolul XIII tot poporul știa că nu mai voia să aparțină Romei.

A fost desigur ca regele să taie legătura pentru separațiunea sa și să producă dintr-o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanicului de forțe, consacră expansiunea colonială.”

(Notând acestea după Honaton Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „Întău va veni o adăvărată cunoștință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandioasa și înecată să fie apăsarea sângelui pentru a aparține aceluia care vor fi urmașii „căile perfecte ale onoarei” (libertatea procedând din strictă îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desăvîși în lume creștind alte națiuni”.

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adăvărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, esită din biserică catolicismului, sărită dincolo de măsura și atomică). Anglia a devenit campiona libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germinul decadenței Imperiului britanic de azi.

Ele prind ca într-un cloște încrengu așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i noua valoare.

Le vom descoperi pe rând: „Întău va veni o veritabilă

Crisu Axente

S

alvarea echipajului vasului scufundat, este o lege în principiu admisă de marina de război a tuturor țărilor, și cea mai elementară datorită umană. Totuși, marina engleză a

de vedere istoric la o expansiune mondială.

De aici a început a fi momentul european al Angliei, de aici a plecat formidabila ei forță politică.

A fost atunci o febră de ne-doscris care a zguduit lumea catolică pe continent și în Anglia.

Lumea germană și-a salvat sănătatea națională prin revoluția politică a lui Luther.

Anglia prin capriciul lui Henric VIII.

Liberată prin reforma anglicană de lăutara papismului, ea și-a salvat valorile rasei.

La rândul ei liberată, rasa a creat un imperiu politic.

Cum s'a întâmplat aceasta? Iată cum:

Capriciul lui Henric VIII, nu a făcut decât să consfințească o stare de lucruri care prin vigoarea și structura rasei, dăduseră de multă vreme în conștiința colectivă a poporului englez.

„Încă din secolul XIII tot poporul știa că nu mai voia să aparțină Romei.

A fost desigur ca regele să taie legătura pentru separațiunea sa și să producă dintr-o lovitură, fără alt proces.

Secolul XVI întemeiază reforma.

Secolul XVII lupta pentru libertate.

Secolul XVIII în virtutea mecanicului de forțe, consacră expansiunea colonială.”

(Notând acestea după Honaton Stewart Chamberlain). Așa după cum Shakespeare o arată în ultima scenă a piesei sale Henric VIII: „Întău va veni o adăvărată cunoștință a lui Dumnezeu (Reforma); apoi grandioasa și înecată să fie apăsarea sângelui pentru a aparține aceluia care vor fi urmașii „căile perfecte ale onoarei” (libertatea procedând din strictă îndeplinire a datoriei); însfârșit acești oameni astfel consolidați în forța lor, o vor desăvîși în lume creștind alte națiuni”.

Iată cum cu Era libertății (care era în substanță nu o adăvărată libertate ci o libertate anarhică, desperată, esită din biserică catolicismului, sărită dincolo de măsura și atomică). Anglia a devenit campiona libertății. Aceste trei faze atât de lucid formulate de Shakespeare conțin în ele germinul decadenței Imperiului britanic de azi.

Ele prind ca într-un cloște încrengu așa zisă concepție spirituală britanică, determinându-i noua valoare.

Le vom descoperi pe rând: „Întău va veni o veritabilă

Crisu Axente

S

ULTIMA ORA

Procedeele Statelor Unite obligă Japonia să ia urgente măsuri de apărare

Exponerea situației externe făcută de ministrul afacerilor străine al Japoniei

Anglia va cunoaște în curând amănuntele înțelegerii Ducei cu Fuehrerul

Un răspuns al presei germane dat pronosticurilor engleze fără temelii

BERLIN, 21 (Rador). — Ziarele germane de Marți dimineața înfățișau înțelegerea dintre Fuehrer și Duce ca o nouă înțelegere a solidarității nelimitate a puterilor Axei în domeniul politic, spiritual și militar. Zințele amintesc că a fost o nouă înțelegere între cei doi conducători de stat și că a ajuns o tradiție a presei străine și, în deosebi, a celei dușmănoase Axei de a însoți orice înțelegere dintre Adolf Hitler și Mussolini cu aceleași combinații și pronosticuri fără temelii.

„Voelkischer Beobachter” a ratat că toate aceste afirmații neîntemeiate sunt expresia nemăsurată a grijii asupra rezultatelor înțelegerii. Este inutil, constată mai departe ziarul, a încerca să convingi pe acești creatori de opinii că lupta celor doi conducători și a celor două popoare nu cunoaște nicio îndoială. Războiul a oprit. Sângele vărsat în co-

Ducele s'a înapoiat la Roma

ROMA, 21 (Rador). — Correspondenții Agenției D. N. B. anunță că, după înțelegerea sa cu Fuehrerul, Ducele s'a înapoiat, Marți de-

Dealungul frontierei dinspre Kenia și Sudan trupele italiene au deslănțuit o puternică ofensivă punând pe fugă considerabilul număr al forțelor inamice

Ascarii iac minuni de vitejie, atacând la balonetă

ADDIS ABABA, 21 (Rador). — Primele 15 zile din luna ianuarie au fost caracterizate prin acțiuni cu caracter local deosebit de înțelegere din partea Italiei și Sudanului.

Correspondenții de război al agenției Stetson stăruie asupra măiestriei și curajului cu care trupele italiene luptă împotriva unui adversar ce devine tot mai numeros.

În ultimele 15 zile, englezii au deslănțuit două puternice atacuri, sprijinite de artilerie, la Gallaabat. Amândouă atacurile, date de hinduși și en-

Coasta elenă a fost ținută sub focul artileriei pe o întindere de 50 km. În luptele de erl italienii au folosit carele de luptă la 1000 metri înălțime

ROMA, 21 (tp). — Din știrile publicate de ziarele italiene se poate deduce că pe frontul albanese luptele se intensifică. Ziarele de Luni anunță că într-un sector depe frontul greco-albanese sunt utilizate cele mai grele care blindate.

După „Giornale d'Italia” între care de luptă italiene și grecești a avut loc o luptă la o înălțime de peste 1000 metri, luptă care numai în cursul unei singure zile a durat peste nouă ore.

Cu toate acestea atenuarea nefavorabilă aviației a statat localitatea Pighorasi și șoseaua ce duce spre Premeti. Aviația de reconștinere a intrat în tot cursul zilei sâmburi de reconștin-

Când vei spune cumplității tăi dușmani: nu-mi pasă dacă mă veți zdrobi sau nu-mi pasă dacă voi vedea sau nu ziua biruinței, dar sunt sigur că jertfa mea va aduce prăbușirea voastră, și când pomești și te menți în luptă până la capăt cu această hotărâre tenină, nu încape nicio îndoială că porți în tine o forță pe care nicio tehnică represivă nu o poate birui.

Spiritul de jertfă e ste esențialul.

ION I. MOȚA
(Cranii de lemn)

TOKIO, 21 (Rador). — D. Matsuo, ministrul afacerilor străine al Japoniei, a rostit Marți, în fața Dietei, un discurs în care a expus politica externă a Japoniei.

Oratorul a arătat că această politică tinde să permită tuturor națiunilor din lume a-și lua locul ce li se cuvine.

Telul pactului tripartit tinde să realizeze acest ideal. Germania și Italia recunosc supremăția Japoniei pentru creșterea unui nou ordin în Asia Mare de răsărit, iar Japonia recunoaște supremăția Germaniei și a Italiei pentru sarcinile ce au de îndeplinit în Europa. Relațiile amicale între cele trei națiuni sunt pe cale de a deveni și mai strânse în domeniile politic, militar, economic și cultural.

Referindu-se la art. 3 al pactului tripartit, care prevede ajutorul politic, economic și militar reciproc în cazul când unul dintre semnatori ar fi atacat de o putere ce nu participă la războaiele din Europa și China, oratorul a

Conflicții dintre Siam și Indochina va fi soluționat cât mai grabnic posibil

Referindu-se la tratatul încheiat de Japonia cu guvernul din Nanking, oratorul a arătat că acesta trebuie să fie ajutat până va deveni și în fapt guvernul general al Chinei.

D. Matsuo a examinat apoi relațiile Japoniei cu Indiile Olandeze, Indochina franceză și

amintit că în cazul unui asemenea atac, obligațiile prevăzute vor intra în joc.

Trecând apoi la situația din Asia, d. Matsuo a declarat că Japonia este hotărâtă să urmărească mai departe sarcina de a duce la o stabilizare în Extremul Orient, în cooperare cu Manciukuo-ul și China. De aceea, a fost necesar să se consolideze relațiile economice între Japonia, Manciukuo și China de o parte și Germania de altă parte. Negocierii mai sunt încă în curs în acest scop.

Trecând apoi la problema rezistenței guvernului Chiang-Kai-Shek, d. Matsuo a declarat că ea se sprijinește pe speranța nelătmelată a unui ajutor din partea Marii Britanii și, în deosebi, al Statelor Unite. Stăruind asupra ajutorului pe o scară întinsă dat de Statele Unite Marii Britanii și asupra ajutorului că drumul Birmannie este bombardat fără încetare din aer de către japonezi, oratorul a arătat că ajutorul pe care Marea Britanie și Statele Unite îl pot da regimului Chiang-Kai-Shek apare foarte problematic.

Relațiile cu Rusia

Cu privire la U. R. S. S. el a declarat că cele mai mari eforturi sunt făcute spre a înlătura neînțelegerile și, dacă va fi posibil, pentru a ajunge la o punere la punct fundamentală și de mare însemnătate a relațiilor diplomatice cu această țară. Actualmente, ducem negocieri prietenoase la demarcarea frontierei între Manciukuo și Mongolia exterioră, la pescuitul și concesiile japoneze din nordul insulei Sakha-

lin. Unele dintre aceste chestiuni sunt pe cale de reglementare.

Analizând situația comerțului extern al Japoniei, d. Matsuo a amintit restricțiile impuse de Statele Unite comerțului cu Japonia și a adăugat:

„Dominioanele și coloniile britanice stănesc în diferite feluri navigația comercială a Japoniei. Guvernul japonez a protestat împotriva unor asemenea acte, dar această tendință s'a agravat de curând atât de mult încât Japonia nu poate decât să continue a organiza apărarea sa națională.”

Statele Unite sunt convins că prima linie a apărării lor naționale trece, la rândul, prin mijlocul Atlanticului, iar la apus nu numai prin Pacificul oriental, ci până în China și în mările de sud.

Ași regreta foarte mult dacă Statele Unite ar adopta o asemenea atitudine, care ar avea repercusiuni „asupra prieteniei americano-japoneze, asupra păcii în Pacific și asupra păcii mondiale.”

Referindu-se la situația internațională confuză de acum, d. Matsuo a declarat:

Dacă Statele Unite ar fi, din nenorocire, implicate în războiul european, iar Japonia ar fi constrânsă să se la parte la conflict, un alt război mondial ar izbucni. Nimic nu ar putea garanta că un asemenea război nu va însemna ruina civilizației moderne, a încheiat ministrul Afacerilor Străine.

O întregă localitate din Jugoslavia amenințată de o mare catastrofă

BELGRAD 21 (Rador). — În apropiere de Subotica, apele subterane amenință să distrugă o întregă localitate.

Correspondenții agenției D. N. B. anunță că zecile de clădiri s'au prăbușit.

Altfel, urmează ca Mișcarea Legionară să-și facă ea singură datoria, îndeplinind-o și pe altă. Și fiți siguri că ea, Mișcarea, nu va pregeta, în spațiile ei stând fără înșel, care un lucru cere: să ne ținem promisiunile. Căci acolo în largurile și adâncurile țării elementele desperației acțiuni britanice, nu-și mai pot afla instrumente, ci doar sfârșit.

Dar în nici un caz, să înțelegem odată lucrurile până la fund, nu poate fi vorba de „reparații” formale ca retragerea din fruntea ministerului de Interne a generalului Petroviciu. Mai întâi pentru că nu el este vinovatul, ci doar una dintre victime.

Pavel Costin Doleanu

Cum a fost asasinat maiorul german Rezultatele primelor cercetări

Ce s'a găsit asupra atentatorului

Ce s'a găsit asupra criminalului

Imprimăria „CURENTUL”, S. A. R., Strada Salvator Nr. 6, București

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

Să ne ținem promisiunile

În clipa când țara întreagă răsună de cuvântările prin care Mișcarea Legionară solidarizează marile mase ale poporului cu lupta celor două mișcări totalitare conducătoare de revoluție în Europa, pe străzile capitalei cade ucla de agenții Intelligences Service-ului camaradului nostru german Maiorul Dörner.

Agentul fiind prins, el fiind un grec britanic, asupra originii acțiunii teroriste nu mai încapă nici o îndoială. Iar scopul se vede limpede. Asasinatul din fața hotelului Ambassador, încercare disperată în cadrul acțiunii britanice de peste tot, vrea să producă scandal spre a turbura acțiunea națională și a compromite regimul legionar. Cum nimeni nu poate bănuși buna noastră credință legionară, faptul nărușele să discrediteze capacitatea noastră tehnică de stăpânire polițienească a străzii.

Cum însă regimul legionar este însuși neamul și ultima carte istorico-politică pe care țara o are în mână, nu ne putem îngădui să tolerăm nici o clipă injecțiunea adversarilor.

Cum a intrat agentul în țară, unde s'a pregătit și unde s'a ascuns până când a lovit? — Fără îndoială a avut sprijinul mediilor iudeomasonice, care se află puternic reprezentate în guvern și în stat. Aplecați puțin urechea la ce vorbesc toți mișei, jidani și masoni. Veți constata că adeziunea totală pe care ieri o dădeau regimului abia defunct, o acordă astăzi integrală, ca o favoare nouă, membrilor masoni și iudaizii din guvern și stat, unui Rîșeanu, unul Eugen Cristescu, etc., etc.

Întind primejdiile viitoare, lumea legionară încușe, de altfel, de câteva săptămâni acțiunea de curățire a terenului, de-

treaga localitate.

Correspondenții agenției D. N. B. anunță că zecile de clădiri s'au prăbușit.

Altfel, urmează ca Mișcarea Legionară să-și facă ea singură datoria, îndeplinind-o și pe altă. Și fiți siguri că ea, Mișcarea, nu va pregeta, în spațiile ei stând fără înșel, care un lucru cere: să ne ținem promisiunile. Căci acolo în largurile și adâncurile țării elementele desperației acțiuni britanice, nu-și mai pot afla instrumente, ci doar sfârșit.

Dar în nici un caz, să înțelegem odată lucrurile până la fund, nu poate fi vorba de „reparații” formale ca retragerea din fruntea ministerului de Interne a generalului Petroviciu. Mai întâi pentru că nu el este vinovatul, ci doar una dintre victime.

Pavel Costin Doleanu

Cum a fost asasinat maiorul german Rezultatele primelor cercetări

Ce s'a găsit asupra atentatorului

Ce s'a găsit asupra criminalului

Imediat după comiterea crimei, atentatorul a început să fugă în direcția cinematografului „A-ro”, vrînd să se urce într-o mașină de piață.

Șoferul anume Anton, care asistase la desfășurarea atentatului, a refuzat să pornească mașina. Între timp, mai mulți trecători și soldați germani, au înconjurat pe atentator și l-au dezarmat. În revolver se mai aflau încă trei gloanțe.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

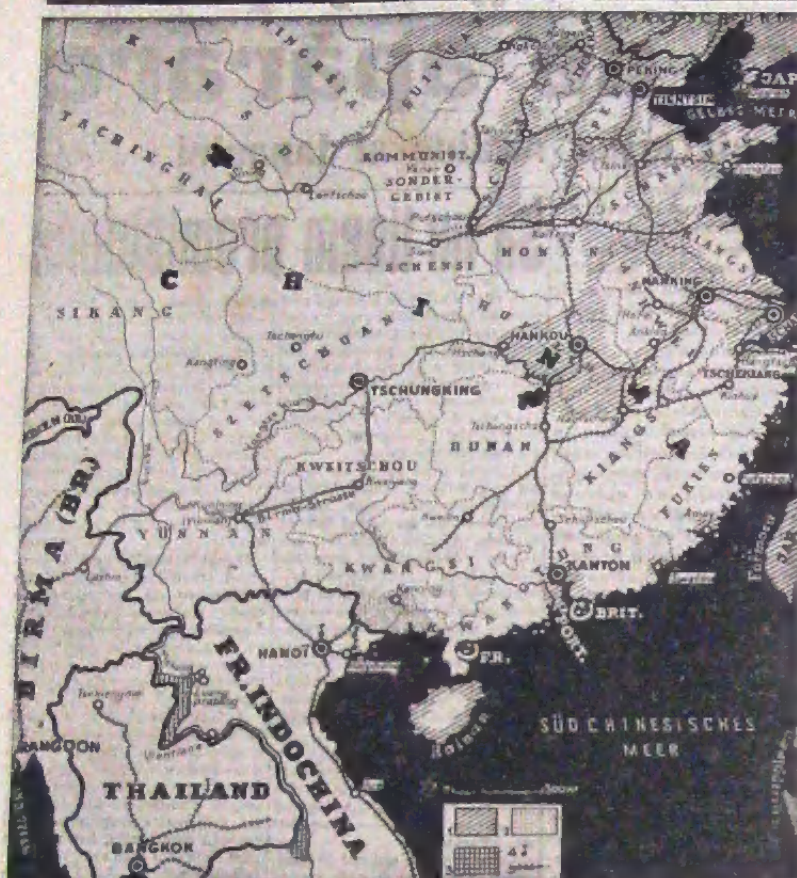
legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

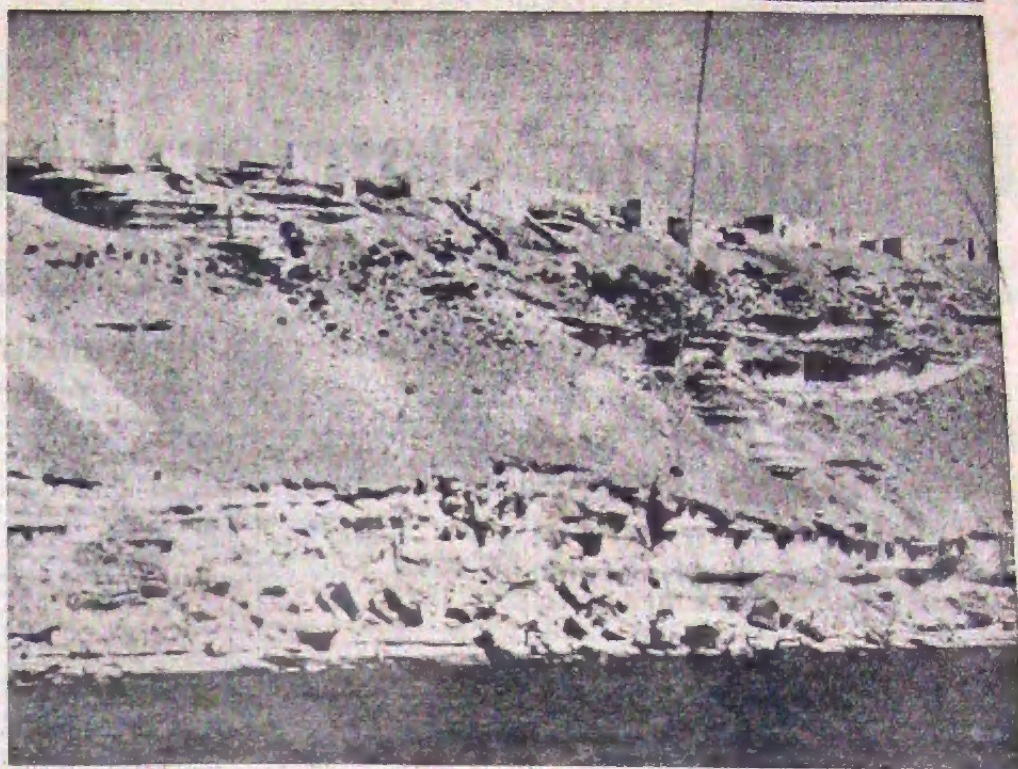
legurile românești.

Un maior din misiunea germană a fost asasinat de un grec de origine, pasaportar strecurat nu prea de multă vreme pe me-

Conflictul s-a dat între Thailand și Indochina franceză, se menține în stare gravă. Redăm mai jos o hartă a acestei părți a lumii, în care se văd posesiunile franceze și Thailand-ului, manevra de trupele regelui general în zona Angkor, de Gault.

După o rezistență eroică de trei săptămâni, fortăreața Bardîi a căzut. În fotografia de mai sus, redăm un aspect de ansamblu al Bardiei, după retragerea trupelor italiene. Urmele vizibile ale bombardamentelor cari au transformat întregul oraș în ruine, arată că bravele trupe române n-au părăsit pozițiile decât atunci când nimic nu mai era de apărut.

Cooperarea între armatele italiene și germane, care acoperă pe frontul grădat, este deosebită. Învingând dificultăți de neînchipuit, trupurile ocupă poziții mai importante poziii, punând pe fugă inamicul. Câte două aspecte de mai jos sunt extrem de interesante.

Asaltul decisiv al armatelor de oțel

Marea societate pentru transporturi aeriene „Lufthansa” și-a serbat recent împlinirea a 15 ani de la înființare. În fotografie, directorul societății Lux, după rostirea cuvântării la ocazia festivă care a avut loc cu acest prilej.

Celebrate divizii blindate ale armatei germane care au reparat morile victorii din Polonia, Franța, Olanda și Belgia, au fost verificate și puse la punct pentru atacul decisiv care se pregătește. În fotografia de mai sus, vedem o formațiune blindată în dispozitiv de pornire spre front.

Comaracem cu acest document cãrãpia greco-engllezã: Isã o fotografie luãã cu priãriul unei podinã o comitãtului de razboi. Regie Grecoi este nasãri de generalul englez Gãmbrie Parry, comandatul trupele britãnice din Grecia. Mai sus în fotografie: vice-mãrșal D'Albion (englez), general Papagos și împãratãrã Mariaza.